

Товариші студенти! Наближається сесія. Підготуємося до неї якнайкраще!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРУ ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 44-й № 18 (1312). 19 ТРАВНЯ 1978 р. Виходить щоп'ятниці.

НАРОДНІ СВЯТИНИ

Покладання квітів

За славною університетською традицією незадовго до великого свята — Дня Перемоги — біля головного корпусу університету відбулося урочисте покладання квітів до пам'ятника студентам, викладачам і співробітникам університету, що полягли в боях за рідну Вітчизну у роки війни.

Під звуки скорботної мелодії учасники покладання квітів проректор професор Д. І. Поліщук, секретар парткому доцент Л. Х. Калуст'ян, інші керівники університету, декани і секретарі парторганізації факультетів, правофлангові представники студентства кращі комсомольці приймають до пам'ятника. Поклавши кошики з квітами до підніжжя обеліска, вони замيراють у хвилині мовчання.

Вшанувати пам'ять полеглих студентів, викладачів та співробітників університету прийшли сотні університетців.

А потім перед головним корпусом університету розпочалося традиційне спортивне свято — легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри».

(Звіт про естафету читайте на 4-й стор.).

ЗУСТРІЧІ

ГВОЗДИКИ ВЕТЕРАНОВІ

У ці травневі сонячні дні ми вшануємо пам'ять героїв, зустрічаємося з ветеранами Великої Вітчизняної війни. Ось і члени студентського клубу «Іскра», що працює при кафедрі історії КПРС, запросили на своє засідання ветерана війни доцента ка-

федри німецької філології майора запасу Якова Яковича Нейдорфа.

Згадуючи важкі дороги війни, Я. Я. Нейдорф розповів студентам про те, як він разом зі своїми бойовими друзями виконував відповідальну роботу по розкладові

військ противника.

Хвилююча, змістовна і цікава розповідь Я. Я. Нейдорфа викликала жвавий інтерес і вдячність усіх студентів, що були присутні на засіданні.

На закінчення студенти щиросердно привітали Я. Я. Нейдорфа зі святом Перемоги і вручили йому букет червоних гвоздик.

В. ВОЄВОДІН.

Сьогодні в номері:

- ◆ НАРОДНІ СВЯТИНИ
- ◆ ЗУСТРІЧ З ДЕЛЕГАТОМ З'ІЗДУ
- ◆ КОНКУРС СТІННІВОК
- ◆ ХЛІБ-СІЛЬ ОЛЕСЮ ГОНЧАРУ
- ◆ СПРАВИ НАВЧАЛЬНІ
- ◆ ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ
- ◆ ЩО ПОКАЗАВ РЕЙД
- ◆ СПОРТ.

**РІШЕННЯ
XXV
З'ІЗДУ
ПАРТІЇ
В ЖИТТЯ!**

Наказ з'їзду виконаємо!

- ◆ ЗУСТРІЧ З ДЕЛЕГАТОМ XVIII З'ІЗДУ ВЛКСМ.
- ◆ ОБГОВОРЕННЯ ЗВЕРНЕННЯ КИЇВСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

10 травня у великому актовому залі університету відбулася зустріч студентів механіко-математичного, історичного, фізичного і інших факультетів, а також слухачів підготовчого відділення з делегатом XVIII з'їзду ВЛКСМ посланцем комсомолу університету викладачем кафедри російської мови для іноземних студентів Л. В. Дрепіною.

Л. В. Дрепіна докладно розповіла про роботу з'їзду, про історичну, програмну промову Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнева.

Під час перебування в Москві делегація Одеської області зустрілася з робітниками і службовцями московських підприємств і закладів, діячами науки і культури, молоддю, воїнами Радянської Армії. З величезним ентузіазмом усі делегати взяли участь у всесоюзному Ленінському комуністичному суботнику, який проводився на будівництві Олімпійського комплексу.

Л. В. Дрепіна передала наказ XVIII з'їзду ВЛКСМ усім комсомольцям країни віддати усі сили на виконання рішень XXV з'їзду КПРС, для гідної зустрічі 60-річчя ВЛКСМ.

На зборах комсомольського активу університету було

також заслухане і обговорене Звернення комсомольців Київського політехнічного Інституту до комсомольців і молоді вузів республіки про розгортання змагання за підвищення активності вузівської молоді у вирішенні завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, і посиленні особистої відповідальності кожного за якість знань.

В ході обговорення Звернення виступаючи — студентка історичного факультету В. Туз, студентка механіко-математичного факультету Г. Борисова — акцентували увагу на можливостях поліпшення роботи комсомольських організацій факультетів і комсомольської організації університету в цілому, на невикористаних ще резервах підвищення якості навчання і ефективності наукових досліджень, результативності трудових семестрів.

Збори комсомольського активу схвалили Звернення київських студентів і ухвалили доручити комітетові комсомолу направити в Одеський обком комсомолу лист з зустрічними зобов'язаннями комсомольців університету по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, XXIII з'їзду ЛКСМУ і по гідній зустрічі 60-річчя ВЛКСМ.

Наш кор.

НОВИНИ

НАРАДА У ПРОРЕКТОРА

Закінчується навчальний рік на відділеннях факультету громадських професій, 12 травня за участю проректора професора І. О. Середи була проведена нарада керівників відділень ФГП.

З інформаціями про завершення навчального року виступили керівник відділення лекторської майстерності П. Г. Чухрій, відділення спорту Л. В. Маліков, відділення журналістики В. Т. Бехтер, відділення комсомольських організаторів В. П. Поздняков, відділення бібліотечних працівників В. М. Терлецька.

На нараді виступили декан ФОП О. М. Якубовська і зав. лабораторією ГПП В. Т. Лобашевський.

В роботі наради взяла участь і виступила заступник секретаря парткому Є. Н. Василевська.

В обстановці діловитості і вимогливості

ПРОХОДЯТЬ В УНІВЕРСИТЕТІ ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ НА КАФЕДРАХ

КАФЕДРА ІСТОРІЇ КПРС

Велику роботу за звітний період провели комуністи кафедри історії КПРС. Рік 60-річчя Великого Жовтня, рік прийняття нової Конституції СРСР і Конституції УРСР вніс у цю роботу особливий зміст. Усі комуністи вели велику пропагандистську роботу серед трудящих міста і області, серед студентів університету. Успішно виконані соціалістичні зобов'язання кафедри. За підсумками передтравневого соціалістичного змагання кафедра посіла перше місце серед загальноуніверситетських кафедр. Про успіхи, про те, які завдання стоять перед колективом кафедри, говорив у своїй доповіді партгрупорг П. С. Коріненко. Його доповіли

комуністи, які виступили в дебатах: Н. М. Якупов, О. П. Муратчаєва, А. П. Іванов, П. С. Столяр, В. І. Шамко.

Збори обрали партгрупоргом О. П. Муратчаєву.

КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ФІЗИКИ

Тут з доповіддю — звітом про роботу — виступив партгрупорг комуніст М. С. Родіонов. Він розповів про ту велику роботу, яку проводять комуністи кафедри по дальшому вдосконаленню учбової, виховної і науково-методичної роботи. За підсумками соціалістичного змагання кафедра посіла перше місце на факультеті в учбово-виховній роботі зі студентами I курсу. Кожен комуніст виконав особистий комплексний план.

Прочитана велика кількість лекцій по лінії товариства «Знання», проведені дні науки. На зборах відзначалася активність комуністів Д. І. Поліщука, М. М. Чеснокова, О. М. Дяченка, А. Н. Золотко і інших.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи В. І. Зубков, Н. Г. Пушек, Б. А. Алтоіз.

Партгрупоргом обрано комуніста В. І. Сидорова.

КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ

У звітній доповіді партгрупорг Т. М. Федотова зазначила, що партгрупа кафедри, як і вся парторганізація університету, працювала в обстановці високого політичного піднесення, викликаного святкуванням 60-річчя

Жовтня і прийняттям нової Конституції СРСР і Конституції УРСР. Кафедра провела певну роботу по вдосконаленню учбово-виховної, методичної і наукової роботи, роботи по підготовці випускників університету для праці в школі, особливо в сільській.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи К. А. Норкін, В. І. Грановська, Л. М. Васильєва, Г. П. Гребінна, Є. Н. Василевська, О. М. Якубовська, І. І. Кобиляцький. І доповідач, і виступаючі зазначили, що необхідно сконцентрувати сили на вирішенні питань, пов'язаних з впровадженням ТЗН в учбовий процес, виховною роботою в гуртожитках, зв'язками вчених кафедри з педагогами міста і області і ін.

На зборах виступив секретар парткому Л. Х. Калуст'ян.

Партгрупоргом знову обрано Т. М. Федотову.

Чия газета краща?

Щороку, в День преси, у вестибюлі головного корпусу з'являються стіннівки усіх факультетів університету. За давньою традицією в цей день підбиваються підсумки конкурсу стінної преси.

В нинішньому році журі, ретельно ознайомившись з представленими газетами, зваживши усі «за» і «проти», вирішило: першого місця не присуджувати, друге місце віддати «Резонансу» (фізичний факультет), третє розділити між «Істориком» (історичний факультет) і «Лингвістом» (факультет РГФ). Відзначено зрослий рівень газети хімічного факультету, фотороботи студента фізичного факультету І. Градецького.

Оце, скупо, — рішення журі.

Трохи детальніше хочеться сказати про інше. Скажімо, про те, чому це здав свої позиції «Філолог»? Складається враження, що газету зроб-

лено поспіхом, що в редколегії не досить грамотні люди (багато помилок в замітках). Важко розібратися в газеті «Земля і недра» геолого-географічного факультету. Художник цієї газети досить непогано виконує свою ділянку роботи, а от членам редколегії, очевидно, бракує смаку і почуття міри. Сумнівну гумореску винесла на суд читачів газета біологічного факультету. Зігнорували конкурс стіннівок юристи і математики — з невідомих причин вони не представили своїх газет.

Партійним і комсомольським бюро названих факультетів слід більше уваги приділяти роботі своїх газет, допомагати редколегіям, контролювати їх діяльність.

Конкурс завершився. Хочеться вірити, що він дасть новий імпульс роботі редколегій наших стіннівок, роботі важливій і відповідальній.

В. ГОМІН.

КОНФЕРЕНЦІЯ У ТБІЛІСІ

Ось уже 4 роки в університеті працює клуб інтернаціональної дружби «Орбіта». В нинішньому році делегація нашого клубу брала участь у III зльоті студентів — членів клубів інтернаціональної дружби, що проходив у Тбілісі в кінці квітня. Програма була дуже насиченою: бесіди, диспути, зустрічі.

Проведений у рамках зльоту конкурс політичної пісні став яскравою демонстрацією інтернаціональної єдності і дружби студентів різних країн.

Цікавою була культурна програма зльоту. Гостинні господарі показали нам своє сонячне місто, його музеї, визначні історичні пам'ятки.

Мальовнича природа Грузії, її прекрасне самобутнє мистецтво, гостинний народ, цікаві зустрічі назавжди залишаться у пам'яті.

Зліт у Тбілісі дав нам можливість встановити і зміцнити зв'язки з багатьма інтерклубами країни, обмінятися думками з приводу різних аспектів нашої роботи.

І. ПЕРЕДУНОВА, президент КІДУ, студентка III курсу мехмату,
Н. МАЙСУРАДЗЕ, віце-президент КІДУ, студентка II курсу біологічного факультету.

Як тільки в гуртожитку № 5 з'являється оголошення про лекцію доцента Д. І. Богуненка, усі студенти знають: незабаром відбудеться нова цікава бесіда про події у світі. На лекції про міжнародне становище, з якими Дмитро Ілліч регулярно виступає в червоному кутку гуртожитку, студенти приходять охоче.

Це фото студент Ю. ТКАЧЕНКО зробив під час однієї з таких лекцій.

Експедиція на «Восток»

Минулого тижня студентам біологічного факультету вдалося побувати на експедиції в дуже незвичайному місці. Ми були гостями флагманського підприємства бази «Восток» Чорноморського рибпромислового об'єднання «Антарктика».

Зовсім недавно база «Восток» прийшла з довгого і далекого плавання і нині знаходиться біля Іллічівська.

Ще не заходячи на територію порту, ми побачили це величезне судно. Старший помічник капітана В. І. Захаров

і його колеги детально розповіли нам про судно. Вони провели нас по всіх палубах і виробничих цехах. На власні очі ми побачили міць і досконалість наших риболовецьких суден.

Покидаючи борт судна, ми, 23 студенти, в тому числі й іноземці, широ подякували старпома В. І. Захарова і інших моряків за цікаву і змістовну розповідь, за теплу морську гостинність.

С. КАТАНЕНКО, комсорг групи, студент II курсу біологічного факультету.

ПРОТЯГОМ сорокаріччя, в добу грандіозних історичних звершень і випробувань, працює Олесь Гончар над створенням поетичного світу — для всіх. І він, той світ, є. Реальний, зримий, неперебутній, у його книгах, виданих на сьогодні 255 разів тридцятьма мовами народів СРСР і зарубіжних країн загальним тиражем близько 18 мільйонів примірників.

В. ФАЩЕНКО,
«Поетичний світ Олесь Гончара». Вступна стаття до Творів О. Гончара у шести томах.

ші повоєнні роки, коли нам (і мені, і йому) дуже хотілося скинути військові шинелі, скоріше одягти скромні цивільні костюми. Ось саме в той час журнал «Вітчизна» опублікував перший роман трилогії «Прапороносці».

Пам'ятаю, тоді ми, молоді прозаїки, обмінювалися думками про роман Олесь Гончара і заздрили йому доброю, чистою, білою заздрістю.

Сьогодні мені ще раз хочеться побажати нашому другу Олесю Терентійовичу доброго здоров'я, усіх земних благ. Нехай його творча бригантинка під добрим вітром, через усі циклони йде незмінно вперед і завжди знаходить прекрасні береги любові.

ХЛІБ—СІЛЬ ОЛЕСЮ ГОНЧАРУ

Як ми уже повідомляли, напередодні Першотравня в нашому університеті відбулася наукова конференція «Ин-

тернаціоналізм, гуманізм, майстерність Олесь Гончара». Її гостем був письменник Олесь Гончар.

Пропонуємо вашій увазі нотатки нашого кореспондента з пленарного засідання конференції.

З ВИСТУПУ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА:

— Високе покликання митця — виховувати внутрішню зрілість людей. Треба триматися правди. Без цього літератури, мистецтва не було і бути не може. Такої правди, в якій художник переконаний, бо вона дає заряд його книгам, його образам, викликає ту інтелектуальну емоційну температуру, якою буде наснажений твір.

Радянська література, література соціалістичних країн вже самою історією покликана бути носіями найвищої гуманістичної правди нашого віку. І природно, що саме в соціалістичних літературах панує дух оптимізму, дух віри в людину, дух віри в завтрашній день.

З ВИСТУПУ ІВАНА РЯДЧЕНКА,

голови Одеської філії Спілки письменників України:

— Я прийшов до університету в солдатській гімнастерці. Вона ще пахла порохом і димком похідних кострів. Саме тоді республіканська комсомольська газета прикувала мою увагу публікацією роману «Альпи». Ім'я Олесь Гончара врзалось в свідомість, як блискавка, чие світло навечно залишилося в пам'яті серця.

Так же, як усе моє покоління, я заморився від чотирьох фронтних років. Та трилогія «Прапороносці» повертала в недавню пройдене, примусила не лише ще раз пережити усе спочатку, але й побачити таке, чого не помічав і не розумів на димній землі тієї найжорстокішої війни. Я наче став набагато красивішим і вищим на зріст, наче розпрямив плечі, бо усвідомив високість своєї місії в історії людства.

З тої пори, що б не написав Олесь Гончар, я сприймаю з особливим трепетом і не тому, що осліплений сяянням минулого, просто завжди відчуваю дихання великого таланту — художника і людини. І ось про талант людини мені хочеться сказати особливо. У нас немало майстрів слова у всіх літературних жанрах, читач залюбки купує і читає їхні книжки. Це буває тоді, коли письменник стає виразником дум і пристрастей епохи, коли талант письменника в ньому зливається з талантом людини. В цьому випадку письменник уже не просто художник, він — явище літератури. Я впевнений, що Олесь Гончар представляє саме цей рідкісний і щасливий випадок.

З ВИСТУПУ ІВАНА ГАЙДАЄНКА,

письменника, голови обласного комітету захисту миру: — Ми познайомилися з Олесем Гончаром ще в ті пер-

На знімках нашого спеціального фотокореспондента Миколи ЗАДОРЖНОГО:

- ◆ квіти улюбленому письменникові;
- ◆ відкриття пленарного засідання;
- ◆ виступає Олесь Гончар;
- ◆ автограф на пам'ять;
- ◆ засідає підсекція «Творчість Олесь Гончара в інтернаціональних зв'язках і взаєминах».

НА ГРОМАДСЬКИХ ЗАСАДАХ

В гуртожитку № 4 в одній з читалок студентів разом з студентською бібліотекою влаштувала пересувну бібліотеку на громадських засадах.

Книжки, що є у бібліотеці, допомагають студентам готуватися до занять. Стане у великій пригоді вона і під час сесії.

На знімку: студентка юрфаку Наталія МІНЬКОВА вибирає потрібну книжку.

Фото В. ЧУПРУНА.

◆ СПРАВИ НАВЧАЛЬНІ

Не лише знання мови

Завжди цікаво проходили заняття з німецької мови у студентів II курсу історичного факультету. Розповімо хоча б про одне.

В той раз у нас було заплановане вивчення нової лексики, пов'язаної з археологією і палеонтологією. З цієї метою доцент кафедри іноземних мов О. Ш. Халілов організував відвідування університетського палеонтологічного музею. Директор музею Б. Б. Муха провів для

нас цікаву екскурсію. З його розповіді ми взнали багато цікавого про палеонтологічну науку, яка поряд з іншими науками дає важливий науковий матеріал для вивчення історії розвитку землі. Наші знання поповнилися новими відомостями про виникнення і розвиток життя на Землі.

А потім, використовуючи одні нові знання, ми підготували на німецькій мові доповіді і повідомлення. Вони не

були б такими цікавими і змістовними, якби не ота екскурсія в музей. Нам дуже сподобалася така форма проведення занять з іноземної мови. Вона не лише посилює інтерес до мови, але й поглиблює наші знання як істориків про далеке минуле нашої Батьківщини.

**В. КУМΠΑН,
Н. ПЕТРУК,**
студентки II курсу істфаку.

◆ З ДОСВІДУ

Від першого до п'ятого курсу

Я хочу розповісти про роботу нашого гуртка теорії і історії держави і права. Саме тут студенти роблять свої перші кроки в науці. Власне, це вже й не гурток. Чотири роки тому на його базі була створена проблемна група «Особа і право». Керує нею доцент М. П. Орзих. За цей час група визнавалася щоразу кращою серед інших наукових студентських гуртків.

Про наукові розвідки групи знають у багатьох вузах країни, Москва, Київ, Рига, Тбілісі, Львів — ось далеко не повний перелік міст, де регулярно виступають з науковими доповідями члени нашої групи.

Як же буде робитися робота групи «Особа і право»?

Головне, вважаємо ми, — це послідовне планування: як перспективне, так і поточне. Керівник ставить перед нами проблемні питання, які вимагають свого вирішення на протязі усіх 5 років навчання на факультеті, в тому числі і в дипломній роботі. За кожною темою закріплені керівник (викладач) і студент-старшокурсник, який уже не один рік займається цією проблемою. До цієї групи вводять ще 3—4 студенти молодших курсів.

Інший напрямок — індивідуальна робота викладачів зі студентами з конкретної проблематики, починаючи від пошуку і постановки проблеми до підбору, використання, аналізу літератури, розробки теми.

Традицією вже стали засідання нашої групи з іншими гуртками: кримінології, еко-

логії, соціології і іншими; виступи на наших засіданнях провідних вчених факультету, гостей нашого університету, в тому числі і з-за кордону.

Ще одна важлива деталь. На засіданні проблемної групи «Особа і право» завжди присутні багато студентів — 50—60 чоловік. Вільша частина — це активісти гуртка, в основному першокурсники. Багато з них через деякий час, не витримавши «навантаження», сходять з «дистанції». Та не й природно. Зате ті, хто залишаються, стають справжніми ентузіастами науки.

Великого значення набуває система заходів по заохоченню, яка застосовується для студентів, які найбільш активно працюють. Це й оголошення подяк, і нагородження грамотами, і відрадженьня до інших вузів, і нагородження преміями у розмірі стипендії, і інші. Серед тих, хто уже заохочений, студенти В. Захватаєв (5 курс), І. Білий, В. Білик, В. Подставка (4 курс), О. Мучник (2 курс), Н. Шаврова (1 курс).

Нині ми готуємося до першої в історії юридичного факультету республіканської наукової конференції «Особа, право і екологія». Конференція має бути представницькою, і оргкомітет сподівається, що в ній візьмуть участь студенти усіх факультетів нашого університету.

О. ЛОДОЧНИКОВ,
староста гуртка, студент IV курсу юридичного факультету.

ЦОКОТЯТЬ, виспівуючи журливу пісню, бабусині в'язальні спиці. Я сиджу біля неї і дивлюсь у її обличчя. Воно покрите борознами зморщок. Очі пильно стежать за роботою рук.

— Бабусю, а коли я виросту, ти віддаси мені свої спиці? — запитую. Вона підняла голову і, хитнувши нею, посміхнулася.

— А ту скриньку, що так бережеш, теж віддаси? — Руки, немов два кленові листки, опустились на коліна. Бабуся підвела повіки, і з-під них ранковими росами блиснули краплі сліз...

...Цього літа я вдруге приїхала до бабусі. Вона у мене добра, ніжна і щира. Тільки її не можу зрозуміти. Коли заколоситься нива, вона одна виходить у поле, сідає посеред трав, кладе на коліна скриньку і довго думає. Перечитує папери, що в скриньці і плаче. Лише коли падають додолу роси, а зорі, немов золоті сочяшники, повиснуть на небосхилі, вона повертається додому, зажурена й стомлена.

— Бабусю, чого ти ходиш туди? Чого плачеш? — допитую.

Вона кладе свою працювиту руку мені на голову, голубить ніжно і не відповідає.

А Ж ОСЬ Я ЗНОВУ в бабусі. Уже не маленькою дівчинкою. Але не зустрічає мене бабуся. Вона померла, не дідавшись мого приїзду. Я заходжу в дім. Оглядаю холодні стіни, але очі шукають чогось іншого. Погляд зупиняється на столі. Там, поруч з клубком ниток, лежить маленька скринька. Та сама, яку бабуся так берегла. Я беру її і біжу в поле. Біжу... Переді мною колосяться

життя, вітер лоскоче щокі, ноги оббивають густі трави. Ось тут сиділа колись бабуся. Я вмошуюсь серед буйних трав і розкриваю скриньку. В ній три паперові трикутнички. Почорнілі від часу, зігріті теплом бабусиних рук. Вони стають для мене такі ж рідні, як і вона. Розкриваю трикутничок і читаю:

«Дорога матусю! Сьогодні був мій перший бій з ворогом. Я був мужнім, стійким, таким, як повчала бути ти. А зараз я згадую тебе. Коли я повернусь, то збудую дім, там, де колосся»

◆ ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

бабусина таємниця

НОВЕЛА

тється життя. І будемо жити в ньому разом. Жди мене, Андрій».

Читаю другого: «Матусю! Сьогодні день твого народження. Як прикро, що ми не поруч, як погано, що іде війна. І в ці дні, коли ти самотня, хочу подарувати тобі віру в перемогу і всі маки, які цвітуть на світі. А коли повернешся, посади маки. І будуть цвісти твої улюблені квіти. Твій син Сергій». І ось останній лист від наймолодшого сина Тараса: «Моя рідна матусю! Я поранений. Фашистська куля пробила плече. Як мені хочеться побачити тебе, наше село і братів. А ще — послухати твоїх казок, пісень, розповідей. Коли я повернусь, ми підемо в поле, там заколоситься нива. І, як у ди-

тинстві, я покладу голову тобі на коліна і буду слухати твої розповіді».

ТЕПЕР Я ЗРОЗУМІЛА, чому вона виходила в поле. Сини не повернулися. Війна забрала їх від бабусі. Але вона чекала їх. І виходила сюди, на це чисте, безкрає поле, щоб зустрітися з ними. Вона виходила сюди, щоб полегшити біль у серці.

Падають додолу роси. Я підводжусь і прямую в село. Біля бабусиною двору мене зустрічають три ясени. Вони викохані руками бабусі, їх вона садила, для них жила. Я підходжу до них, обіймаю руками могутні стовбури і задумуюсь.

— Вам не страшно було помиратися? — запитую.

«Ні, — шепоче могутній ясень, — коли я помирав, біля мене стояла мати... Ніжно глядила, голубила і щось тихо шепотіла».

Шелестить, промовляючи, другий ясень: «А коли мене на розстріл вели, вона ішла поруч. Ніжно посміхалася, а з очей капали гіркі сльози. Такою запам'ятав її назавжди».

«А коли я загорівся в літаку, — шепоче мені молоденький ясень, — вона простягнула руку на допомогу. Поманила мене за собою, і я не почув, коли наступила смерть».

Вони загинули. Та вічно живі у серцях матерів. Їх подвиги невмирущі.

Поклонись матерям! Вони віддали своїх синів війні, щоб тисячі щасливих матерів росли дітей під мирним небом.

Лілія СКОБ'ЯК,
студентка I курсу філологічного факультету.

В тьмяному вестибюлі не відразу кидається в очі список членів студентської ради гуртожитку. І наше бажання побачитись з головою студентки Олександром Лобачем задовольняється не відразу. Дехто з студентів і досі не знає, в якій кімнаті він мешкає. Та, нарешті, Олександра знайшли, і ми — учасники рейду — вирушасмо з ним в «екскурсію» по гуртожитку, розпочавши її... з третього поверху. Можливо тому, що ремонт тут уже закінчено.

Закінчено ремонт житлових кімнат, ще не все прибрано на кухні, а в кімнатах уже підтьоки на стелі і стінах. «Це, — пояснюють студенти, — розтанув сніг на даху, а потім йшли дощі, доводилося навіть підставляти тазики...». І виникає питання: «Навіщо було ремонтувати кімнати, якщо після першого ж дощу все треба розпочинати знов?». Чи, можливо, ремонтники не бачили, що дах, наче решето? Чи у них є зайвий час, кошти, матеріали? А чи «зроблено — і геть з очей!».

Ну що ж, підтьоки поки що залишимо на совісті будгупи. А що роблять самі студенти, щоб в їхньому дру-

гому домі жилося зручно і затишно?

Ось кімната 355. Її мешканці — хлопці з фізичного факультету. Хлопці — не дівчата, і це зразу ж відчувається, як тільки переступаєш поріг кімнати. По кутках і на стелі павутиння, одяг розкиданий по стільцях, підлога брудна. «Але ж в гуртожитку ремонт! Тут прибирай — не прибирай, все одно буде бруд», — відповідає єдиний з мешканців кімнати, якого ми застали вдома. Та от поруч кімната 351, де проживають іноземні студенти. Тут і підлога натерта, і павутиння немає, і квіти на підвіконні. Виявляється, ремонт не завадив їм підтримувати чистоту в кімнаті.

Брудно і в кімнаті 345-й, де мешкають п'ятикурсники фізичного факультету. Хлопці, мабуть, не відчувують, що в забрудненій кімнаті і гірше працюється, і важче дихається, і взагалі, жити незручно. А тим більше, що серед мешканців кімнати є першокурсник. Який же при-

клад подають випускники молодшому товаришеві?

У 335-й кімнаті, де проживають слухачі підготовчого відділення, тісно. На вісім дівчат тут лише один стіл, за яким вони і готуються до занять і обідають. Не вистачає і стільців, дівчатам доводиться готуватися

РЕЙД

до занять, сидячи на ліжках. На наше запитання, чи можна щось змінити в становищі дівчат, староста 3-го поверху М. Губанова відповідає, що від неї тут нічого не залежить. В гуртожитку і в минулі роки було тісно, а в цьому році сюди поселено студентів понад міру. Здається, дирекція студмістечка додержується прислів'я: «В тесноті — да не в обиді». А от мешканці перенаселених кімнат дивляться на це інакше.

Тим часом Олександр веде нас на другий поверх. Тут ще ремонт не закінчено.

Про гуртожиток дбати всім!

справді виправдовується.

В кількох кімнатах на першому поверсі, де ми побували, належного порядку теж не відчувається. До того ж деякі студенти вивісили на стінах сумнівні плакати, стени із зразками іноземних сигарет.

А куди ж дивиться студента, голови профбюро факультетів і секретарі факультетських комсомольських бюро? Здається, життя студентів поза аудиторіями їх не стосується. Про це говорять і мешканці гуртожитку бо вони вже й забули, коли представники комсомольських бюро факультетів навідувалося до них в останній раз.

В рейді брали участь:

С. ФЕДІРКО — заступник секретаря комітету комсомолу університету,

І. ЛІЩЕНКО — відповідальний за побутові сектор комітету комсомолу,

Г. ДОВБУШ — голова УВК університету, **Л. ХОРОША** — наш кореспондент.

